

врагътъ си; да донесе всичкитѣ оружия на Акрона при богътъ и да ги нареди отгорѣ надъ олтарътъ му. И за чудо царь Акронъ биде побѣденъ и нараненъ, и всичката му войска избѣгнала, понеже Ромулъ я разбилъ, и градътъ прѣвзелъ. Колкото хора хваналъ вътрѣ въ градътъ никакъ не ги поврѣдилъ; понеже заповѣдалъ на войската си да съборатъ само кхщитѣ, и побѣдимитѣ да го слѣдватъ до Римъ, и тамъ щеле да станатъ граждани съ равни Римски права. Това обаче, било особното преимущество, което увеличавало градъ Римъ, по причина че Ромуловий обичай билъ да вземе съ себе си всичкитѣ побѣдими, и да ги расева между гражданитѣ. Ромулъ за да изпълни обѣщанието си по начинътъ, по който щель да бжде попризнателенъ богу Юпитеру, и да се виделъ приятенъ прѣдъ очитѣ на гражданитѣ; щомъ съгледалъ въ войнството си единъ голѣмъ джбъ, отсекълъ и го изобразилъ въ видъ на памятникъ, послѣ наредилъ на него едно по едно оружията на Акрона; запасалъ себе си съ одеждата си, турилъ вѣнецъ отъ дафна на главата си, която имала напустната коса, и държалъ отъ долѣ памятникътъ правъ, който се подпиралъ на дѣсното му рамо. Слѣдъ това почналъ да върви, и като ходель пѣлель побѣдоносната пѣсенъ, и всичката войска въоружена го слѣдвала, за радостъ и удивление на гражданитѣ, които тържествено го въсприемвале. Това тържество било начало и причина за подържанье на всичкитѣ въстържества, които по-послѣ ставале; но памятникътъ се наименоувалъ анаеѣма